

MdR, Jazzgeschiedenis 645. Tjldvak 1953-1958, hoofdstuk 30, weinig gebruikte instrumenten, deel 1 van 3. Fagot, hobo, viool als solo-instrument en nog zo het een en ander, vallen in deze afdeling. Voorop: de accordeon. Heel lang geleden was Cornell Smelser gast hij Duke Ellington, de broer van Benny Moten deed in K.C. al mee, veel later was er de uit Vlaanderen afkomstige Art VanDamme. Maar als we het in deze periode echt over jazz hebben, blijven er ondanks Tommy Gumina wat mij betreft toch maar twee over. In 1952 ging de Hagenaar Mathieu Schwartz, die van '47 tot '50 bij het Miller Sextet speelde, naar de States, speelde en praatte zich binnen de kortste keren naar de top. Als Mat Mathews, met een electrisch versterkt instrument, knoppen, geen toetsen, kwam hij direct op de plaat, voor Brunswick. In Fort Monmouth of all places, op 1 september 1953 met Herbie Mann-fluit, Benny Weeks-gitaar, Max Waynebas, Walter Bolden-drums. Het door Gerry Mulligan bekend geworden thema van Benie Miller: "Bernie's tune".

plaat 1 Mat Mathews: Bernie's tune (Benie Miller)
2/1 - 2:47 - Brunswick BL 54013

"Bernie's tune", 1 september 1953 voor Brunswick in Fort Monmouth. 25 januari 1954 maakte hij opnamen in NYC. Opnieuw met Herbie Mann-fluit en Benny Weeks-gitaar, maar nu Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums. Milt Jackson's "Bags groove".

idem Mat Mathews: Bags groove (Milt Jackson)
1/1 - 2:48 - idem

"Bags groove". Mat Mathews, Den Haag 18 juni 1924, op 25 januari 1954 in NYC voor Brunswick met Herbie Mann-fluit, Benny Wees-gitaar, Percy Heath-bas, Kenny Clarke-drums. 6 oktober vroeg Brunswick hem zangeres Carmen McRae te begeleiden. Met Herbie Mann, Mundell Lowe-gitaar, Wendell Marshall-bas, Kenny Clarke-drums. Cole Porter's "Easy to love".

plaatje 2 Carmen McRae: "Easy to love", Brunswick, 6 oktober 1954 in NYC, de zangeres begeleid door het Mat Mathews Quintet. Als laatste wapenfeit: het Newport Jazz Festival 1957. 5 juli speelde hij er met een ter plekke samengesteld ensemble: Hank Jones-piano, Ernie Furtado-bas, John Cressi-drums. U hoort "Flamingo" van Ted Grouya, en van Mathieu zelf - "Windmill blues".

(Cole Porter)

VI-2:21 -
London 2-2-N
19016

- plaat 3 Mat Mathews: Flamingo (Anderson, Grouya)
 2/2 - - Verve MGV-8237
Mat Mathews: Windmill blues (Mat Mathews)
 2/3 - - idem
afk. Willis Connover

totaal 6:30

Mat Mathews - de Hagenaar Mathieu Schwartz - "Flamingo" en zijn eigen "Windmill blues". Newport Jazz Festival, Newport, Rhode Island, 5 juli 1957, met Hank Jones-piano, Ernie Furtado-bas, Johnny Cressi-drums. Verve-opname. En de afkondiging was van Willis Connover. Hoewel hij nergens in de daar toe strekkende boeken te vinden is, vind ik Leon Sash de accordeon nist Supreme. Zijn timing, zijn harmoniën, het registreren van het instrument, maar vooral de ideëenrijkdom van zijn improvisaties stellen hem boven iedereen. Des te *verwonderlijker* dat hij in alle standaardwerken niet voorkomt. Ik weet dus ook alleen dat hij in 1922 in Chicago geboren is en blind. Zijn vrouw, de bassiste Lee Morgan, werkt ook op compositorisch terrein nauw met hem samen. Op diezelfde 5e juli 1957 als Mat Mathews speelde hij ~~op~~ op Newport. Met zijn vrouw, Ted Robinson-tenorsaxofoon, ~~en~~ Roger Price-drums. U hoort "Sash-kebop" van de leider, en "Ment for Brent" van de rietblazers, maar Sash kondigt ook zelf aan. Leon Sash.

*in totaal
 maar
 3 platen
 maakte.*

- plaat 4 Leon Sash: Sash-kebop (Leon Sash)
 2/1 - 4:53 - Verve MGV-3236
Leon Sash: Ment for Brent (Ted Robinson)
 2/2 - 6:05 - idem

"Sash-kebop" - en dat geschreven kebop omdat Amerikanen als bap uitspreken, en "Ment for Brent". Knoppen—electric versterkte accordeonist Leon Sash op het Newport Jazz Festival, 5 juli 1957, voor Verve, Newport, Rhode Island. Met tenorsaxofonist Ted Robinson, zijn vrouw Lee Morgan op een Milanese bas van 1690 Roger Pirice-drums. Dit was deel 1 van 3 met minder in jazz gebruikte instrumenten, Jazzgeschiedenis 645, MdR.